

Makovecz Ösztöndíj – Beszámoló

2023 nyarán már volt lehetőségem egy hetet Erdélyben tölteni, de amikor láttam az ösztöndíj lehetőségét, azonnal megragadtam a lehetőséget. Egy hónapot töltöttem a Sapientia Csíkszeredai karán, és túlzás nélkül mondhatom: ez idő alatt felejthetetlen élményekkel gazdagodtam!

Korábban tapasztaltam milyen vendégszeretőek az erdélyi emberek, legnagyobb meglepetésemre azonban nem csak a hagyományos értelemben vett vendégekkel ilyen szeretetteljesek, hanem szó szerint MINDENKIVEL!

A vonatút felén egy székely családdal utaztam, akik elképesztően kedvesek voltak. Szinte azonnal elkezdtünk beszélgetni, meséltek az otthonukról, a szokásaikról, amit végig érdeklődve hallgattam, és ők is lelkesen kérdezgettek az én életemről. Az út során bárki lépett be a fülkébe, úgy köszöntött, mint egy rég nem látott ismerőst, beszélgettünk, megkínáltak édességgel, segítettek a csomagjaim cipelésében és útba is igazítottak.

Ez a határtalan kedvesség és gondoskodás állandó szépsége volt a kint töltött időnek. A boltokban, éttermekben, a vásárokon és az egyetemen is ugyanezt a kedvességet tapasztaltam. Mikor megtudták, hogy Magyarországról érkeztem, akkora figyelmet kaptam, hogy szinte kivételesnek éreztem magam. Nagyon kíváncsiak voltak milyen ott az élet, a legtöbben pedig régi emlékeket is megosztottak velem magyarországi kiruccanásaikról.

Számomra végig nagyon érdekes volt az erdélyi nemzeti kultúra. Budapesttől 14 óra utazás után olyan helyen kötöttem ki, ahol magyarul beszéltek körülöttem, magyarul voltak a kiírások, plakátok, stb., nagyon furcsa érzés volt. Egyszerűen bámulatos volt, hogy a történelem menete sem tántoríthatta el ezeket az embereket önmaguk megőrzésétől.

Itt tudtam csak meg igazán mit jelent magyarnak lenni, eddig soha nem éreztem ekkora büszkeséget a származásom miatt. Ezen a helyen a hagyományok a mindennapokban élnek: minden héten volt valamilyen kulturális program, egy felvonulás, egy megemlékezés, óvodások előadása a főtéren, piac és kézműves vásár, emellett pár helyen állandó történelmi kiállítás is van. Szerencsére a március 15.-ei forradalmi ünnepnapot is itt élhettem meg. A villanypóznákon hatalmas kokárda lógott, a tereken beszédek tartottak, a legtöbben pedig népviseletben tisztelegtek gyökereik előtt. Teljesen lenyűgözött a magyarság melletti kitartásuk és elkötelezettségük!

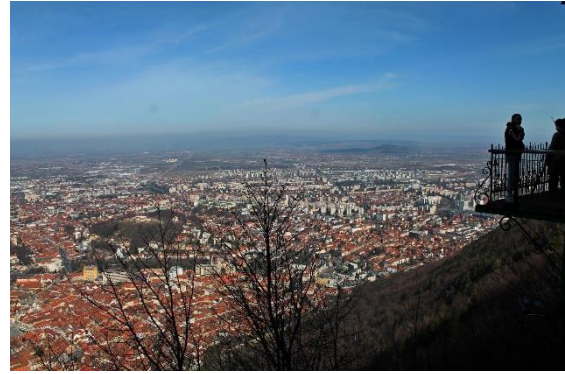
A kint töltött idő alatt igyekeztem minél jobban felfedezni a környéket. Csíksomlyóra rendszeresen átsétáltam: a hatalmas Kegyetemplom, és a magasabban fekvő kis kápolnák is nagyon elragadóak. Szerencsémre a napsütéses szép időt is gyakran élvezhettem miközben a Barátok feredőjében bugyogó hideg forrásvízbe lógattam a lábamat. A borvizet is megkóstoltam, és bár nekem sajnos nem ízlett, de nagyon csodálom azokat az embereket, akik rendszeresen hozzák üvegeiket a friss forrásvízért.

A környező helységekbe is igyekeztem eljutni, így többek között megmártózhattam Tusnádfürdő termálmedencéiben, és meghitten üldögélhettem a Szent Anna tó partján. Az Egyes-kő sziklához túrázva havat is láthattam, fent pedig a begyújtott kandalló mellett melegedhettem a visszaút előtt. Körbenéztem Gyergyószentmiklóson, Balánbányán, Sepsiszentgyörgyön és még néhány kisebb faluban. Szerettem volna megnézni hogyan zajlik a hétköznapi élet a településeken, és nagyon tetszett a mindenhol ott uralkodó nyugalom és békesség.

Ha már a közelben voltam, ellátogattam Brassóba is. Egy kiadós kirándulás során a Brassó felirat mellől csodálhattam a tájat, majd a főtér közelében igyekeztem megismerni kicsit a várost. Nagyon kellemes hangulata volt a nyüzsgő emberekkel, utcazenészekkel, rohangáló gyerekekkel.

Örülök, hogy utazgatásra is volt időm a kint töltött idő alatt, ez volt ugyanis az egyik fő célom a program során. Másrésztől nagyon kíváncsi voltam miben különbözik egy másik egyetem képzési rendszere. Szerencsémre teljesen más nézőpontból van megközelítve a képzés felépítése és az oktatás módja.

Én humán erőforrás szakon tanulok, ezen belül pedig a képzés-fejlesztés témakör érdekel részletesebben. Az órarendem is ehhez kapcsolódóan volt felépítve, a fogadó tanárom pedig egy igazán kedves és energiával teli hölgy volt. Nagyon élveztem, az órákon lévő családi hangulatot, hogy meg kellett vitatni bizonyos témákat, és leginkább a közös ötletelésre, kommunikációra épültek az órák. Természetesen itt megvalósíthatóbb volt ez a fajta módszer, hiszen a képzéseken 6-20 ember vett részt egyszerre. Maga az egyetemi létszám sem akkora, mint a legtöbb budapesti egyetemen, így hamarabb meg lehet ismerni embereket, és kialakítani barátságokat.

Az egyetemi légkör rendkívül újszerű, technikai és kényelmi szempontból is nagyon fejlett, valamint igazán letisztult a környezet. Nekem különösen tetszett, ahogyan ki voltak alakítva a közös tanulási terek, én nagyon sokszor ki is használtam őket.

Az oktatás mellett sok programot szerveznek a hallgatóknak, pl. társas esteket, közös filmnézést, érdekes előadásokat, és még sok más közösségi időtöltésre van lehetőség. Személyes kedvencem volt a Suhajda Szilárd felesége által tartott előadás, nem is gondoltam, hogy ennyire le fog kötni a téma. Kifejezetten jónak tartom, hogy sokszínű és változatos projektek vannak jelen az egyetemen. Márciusban voltak a HR napok is, amiken különböző vállalatoktól érkező személyek tartottak szakmai előadásokat.

Összeségében csak jókat tudok mondani a kint töltött egy hónapról, ezek az élmények egészen biztosan életem végéig megmaradnak az emlékezetemben. Remélem lesz még szerencsém visszajönni akár az egyetemre, akár egyéni utazás keretein belül!

Innen is köszönöm a kapcsolattartóknak és az intézmény dolgozóinak a sok segítséget, a fogadótanáromnak az időt, amit rám szánt és a hasznos tapasztalatokat!

Horváth Réka

Emberi erőforrások 1. éves hallgató – Budapesti Metropolitan Egyetem

2024. március.